

[Morten Lange.]

punkter har sikret sig mod en sådan risiko, mener vi det er rigtigt.

Det er for mig helt klart, at en lovgivning af denne art har en ganske særlig karakter. Når man har gjort noget offentligt, når man er begyndt at danne traditioner for, at en bestemt del af administrationen er tilgængelig for offentligheden, så kan man ikke på et senere tidspunkt gå baglæns, loven kan ikke køres baglæns. Jeg er derfor af den opfattelse, at den tekst, der står, er udtryk for, hvor langt man i øjeblikket har tænkt sig at gå, og jeg håber, at man har vejet rigtigt. For at gå tilbage, når man engang har gjort noget offentligt, er vel sværere end som så.

Det er derfor, jeg er lidt mindre velvillig, end jeg plejer at være over for en revisionsparagraf. Det forekommer mig, at presset om yderligere offentlighed skal komme fra offentligheden, skal komme fra folketinget som repræsentant for offentligheden, og jeg er lidt bekymret, hvis vi skal belemres med diverse revisionsforslag i retning af at stille lovgivningen tilbage; dem vil jeg helst ikke se. Derfor mener jeg, at det måske ifølge sagens natur var mest naturligt at lade revisionen af denne lovgivning følge de sædvanlige principper, men naturligvis, kommer der en revisionsparagraf ind, vil vi ikke sætte os imod det, hverken med hænder eller fødder. Vi kan altid se tiden an og se, om nogen vil have en sådan revision.

Mose Hansen: Ved første behandling af lovforslaget om partsoffentlighed gav jeg på mit partis vegne principiel tilslutning til det foreliggende lovforslag. Her ved anden behandling foreligger en betænkning fra folketingsudvalget, der har behandlet dette lovforslag. Af betænkningen fremgår det, at udvalget har haft et samråd med den højtærede justitsminister. De synspunkter, der under samrådet blev fremsat, og som findes optrykt i betænkningen, kan jeg på mit partis vegne tiltræde.

Derudover foreligger der et ændringsforslag til § 11, stillet af udvalgets mindretal, venstre og de konservative med undtagelse af et enkelt medlem. Ændringsforslaget drejer sig om, at ansættelse eller forfremmelse i det offentlige tjeneste skal høre ind under

loven. Jeg kan på mit partis vegne tiltræde den af mindretallet foreslåede formulering af § 11, idet jeg efter at have sammenholdt de synspunkter, der på side 52-53 i kommissionsbetænkningen om offentlighed i forvaltningen findes fremført for og imod partsoffentlighed på det pågældende område, efter min bedste overbevisning ikke kan se, at der foreligger tungtvejende grunde til at holde ansættelser og forfremmelser i det offentlige tjeneste uden for loven. Mit parti vil derfor stemme for det af mindretallet stillede ændringsforslag.

Jeg lagde mærke til, at de ærede ordførere for venstre og det konservative folkeparti var inde på, at det pågældende ændringsforslag nu vil blive stemt ned, og derfor ønskede man — sådan forstod jeg det i hvert fald — under udvalgsbehandlingen mellem anden og tredje behandling at få indført en revisionsbestemmelse i loven. Jeg vil hertil gerne føje, at jeg allerede ved første behandling rejste det spørgsmål, og jeg kan på mit partis vegne sige, at vi stadig væk gerne ser, at en sådan revisionsbestemmelse bliver indført.

Derudover vil jeg gerne sige, at mit parti håber, at loven senere vil blive løftestang for indførelse af fuld offentlighed i forvaltningen, samtidig med at indførelsen af partsoffentlighed vil medvirke til at befæste forholdet mellem de to parter, den enkelte borger og forvaltningen, som jo i det moderne samfund ofte bringes i nær kontakt med hinanden. Hvis loven kan opfylde disse formål, tror jeg, den vil virke til gavn og glæde for de parter, den vedrører.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg takker udvalget for den afgivne betænkning og imødeser, at vi nu kan vedtage en lov om partsoffentlighed praktisk taget enstemmigt eller rettere sagt fuldstændig enstemmigt i det høje ting.

Det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen nævnte, at der efter betænkningens afgivelse var fremkommet en henvendelse fra børneværnsforeningen. Det ærede medlem foreslog, at man imellem anden og tredje behandling ved en ny udvalgsbehandling tog stilling til de deri rejste spørgsmål, og derom forstod jeg at der var enighed. Jeg vil dog gerne allerede nu sige, at jeg principielt deler den opfattelse, det ærede med-